

преданието като фолклорно произведение, но има и свои характеристики, отреджащи му относителна самостоятелност и конкретна функция:

1. Преди всичко основната му смислова същност, ангажирана с точни сюжетни параметри, конкретизирани исторически времево.

2. Богата образна система с ясна определеност по посока на историческото явление хайдутство (хайдучка дружина, хайдутин, войвода). Изтъкнатите определящи акценти в образа на хайдутина, между които решаваща е позицията му на извънзаконник и най- вече две от основните му функции, с които е натоварен- на етнически воин и пазител на етническо съкровище.

3. Категорична конкретност относно историческата личност и историческият факт в регионален и локален план с подчертано утвърждаване на наследената представа за героично в образа на местния герой.

4. Осмисляне на цялата образна система чрез наследеното митопоетично мислене, но в контекста на съхранената селищна система от знания и представи.

5. Пространствено "обезпечаване" на регионално и локално равнище, както и в абстрактно- митологичен аспект на подвизите на хайдутина (войводата) и хайдучката дружина.

6. Възпроизвеждане на конкретна историческа и културна информация като градивен елемент на селищната фолклорна история. Именно тази конкретност заедно с оценъчното отношение осигурява жизнеността на хайдучкото предание и динамизира позицията му в тази история.

7. Хайдучкото предание е адекватен рефлекс на фолклорното съзнание в конкретната историческа ситуация, чийто продукт е явлението хайдутство. А впечатляващият корпус хайдучки предания, битувачи във фолклорната история на Сливенско са точна илюстрация на динамиката на развитие на това явление във времето с всичките му възможни варианти и нюанси.

Разбира се, недопустимо е, а би било и наивно да се твърди, че приложеният обем от събрани хайдучки предания в Сливенско изчерпва възможността да се запишат още предания за хайдути или съотнасящи се с хайдутството във всичките му варианти. Впрочем, в това се състои и една от целите на това издание- провокиране и стимулиране на такива възможности с оглед по- пълното "списване" на фолклорната хайдучка история като вариант на фолклорната история на Сливенско и градивен елемент на селищните истории.

Образът на хайдутина и хайдучкия водач (войвода) е своеобразен символ код за Сливен и Сливенско и е невъзможно възпроизвеждането на тази история в почти всяко селище без неговото активно присъствие. Дори, както неведнъж беше изтъкната функцията му на провокиращ и организиращ разказ-